

derved forpligtede Staten til en Udgift af 1000 Kr. om Aaret. Det er for galt, at en Minister kan gøre det. Vrede Medlemmer kunne i denne Tid gå over i Kasino og se et Stykke med en forsløjen Dronning, som sidder paa Bærtshuse og uddeler Statsdokumenter, hvorved hun giver milde Gaver til sine Yndlinge med sin Underskrift og Statens Segl. Paa samme Maade gaar det til her i Vandet. Den franske Forfatter, der har skrevet det Stykke, jeg taler om, har lagt Tiden 700 Aar tilbage. Han troede ikke, at det kunde gå an at lade noget saadant passere senere end i det 13de Aarhundrede. Men man vil altsaa se, at der er en hel Del Vished i den Maade, hvorpaa Danmark regeredes i Slutningen af det 19de Aarhundrede, og den Maade, Frankrig regeredes i det 13de Aarhundrede, idet der den Gang ogsaa udstedtes saadanne forpligtende Dokumenter uden Sagttagelse af nogen som helst Form. Direktøren har altsaa faaet denne Huslejegodtgørelse udbetalt; allerede den 15de December har han faaet Godtgørelse for et helt Aar, endstønt Ejendommene først bleve overtagne i Juni Termin, og endstønt denne Skrivelse kun fremhænder ham til at beregne Godtgørelsen fra Ejendommens Overtagelse. Selv om man altsaa vil anse denne Skrivelse fra den forrige Minister for at være korrekt og bindende, hvilket man vel maa, saa har han dog ikke været berettiget til i December 1888 at faa mere end $\frac{1}{2}$ Aars Huslejegodtgørelse udbetalt; medens han har faaet et helt Aars. Senere har han foretrukket i Stedet for at faa denne Huslejegodtgørelse udbetalt, at tage en Lejlighed in natura, og denne Lejlighed, der var saaledes istandsat; at man antog den frugelig for enhver, har han saa faaet yderligere istandsat for Statens Regning, hvortil der er medgaaet 1025 Kroner i Løbet af nogle Aar: der er lagt Gulvtæpper paa for denne Sum, og der er foretaget andre nettede Dekorationer, som kunde gøre Lejligheden mere behagelig for ham; at bo i; og det har han alt sammen faaet som Bederlag for den Ulejlighed, der var forbunden med Tilshjnet med disse 4 Ejendomme. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i Regnskabet for Ejendommene er nævnt, at der for $\frac{1}{2}$ Aar er udbetalt til en Forvalter 300 Kroner og til en Sagfører

200 Kroner for Administration af Ejendommene, det er altsaa 500 Kroner, som maa lægges til den øvrige Udgift for Forvaltningen, saa det lader til, at det ikke tages saa grumme nøje. Jeg tror ved disse Oplysninger, som ikke ville kunne nægtes, og som jeg er vis paa forholde sig fuldstændig, som jeg har fremstillet dem, at det er godtgjort, at der ved Bestyrelsen af disse Ejendomme er gaaet frem med en Letfærdighed og Letfindighed, som jeg vil haabe er enestaaende i vor Administration, og jeg haaber, at Tinget billiger, naar Udvalget paa Grund af alt dette har ønsket Frederiks Hospitals Budget optaget paa Finansloven.

Under dette Afnit henhøre jo ogsaa de Vædringsforslag paa § 26, der angaa dette Ministerium. De 2 første Vædringsforslag under Nr. 209 og 210 ere kun Rettelser. § Nr. 211 har hele Udvalget foreslaaet at nægte 6000 Kroner til 4 Marmorbuster for det fgl. Kunstakademi. Grunden til denne Nægtelse er, at man for øvrigt har tiltraadt en stor Mængde Forslag, der staa paa Finansloven og ere omtalte i Anmærkningerne, som ærede Medlemmer kende, og hvorved Akademiet modtager en hel Del Forbedringer; derfor har man ment at kunne stoppe dermed for i Aar og har ikke villet indrømme dette.

Under Nr. 212 har hele Udvalget stillet Forslag om, at en Sum af 25,000 Kroner som første Bidrag til en 4-aarig Bevilling til Afstøbninger for en Skulpturafdeling i København skal udgaa. Der er jo det ejendommelige herved, at nu, da det lakker ad den Tid, at det store nye Kunstmuseum bliver færdigt, synes der i Krefse, som have med den Sag at bestille, at være en vis Uro for, at naar Folk en Gang komme ind og se dette dejlige Museum, ville de blive slaaede af en vis Tomhed i de store Lokaler der. Man har saa fundet paa, at en Skulpturafdeling vilde kunne fylde ret godt op derude — det er en Samling af Gipsafstøbninger af Skulpturer i de forskellige Museer i Europa. Men Udvalget har ment, at man dog gerne kunde lade det bero nogen Tid, inden man tog Bestemmelse derom; lad os først faa Museet færdigt, og lad os saa se, hvad vi have, hvad vi have Blads til, og hvad vi mangle; og vi have jo ogsaa mange Skulpturer, vi have for det første en hel Del ældre Ting, paa